

Arrest

nr. 239 701 van 17 augustus 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de stad GEEL, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Geel van 21 januari 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20), aan de verzoekende partij op 4 februari 2020 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 oktober 2019 dient verzoekster die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met K.X.

Op 21 januari 2020 beslist de burgemeester van de stad Geel tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ~~MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN~~

~~In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid / 51, § 2; tweede lid / 52, § 3 / 52; § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 22-10-2019 werd ingediend door:~~

Naam: K. (...)

Voorna(a)m(en): S. (...)

Nationaliteit: Joegoslavië

Geboortedatum: (...) -1970

Geboorteplaats: F. (...) (Joegoslavië)

Identificatienummer in het Rijksregister⁽²⁾: xxx

Verblijvende te / ~~verklaart te verblijven te:~~ (...)

om de volgende reden geweigerd:

(...)

(x) De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;

ontbrekend document: bewijs ziekteonkostenverzekering betrokkene

(...)"

Op 18 februari 2020 dient verzoekster een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met K.X. In het kader van deze aanvraag legt verzoekster een attest van 14 februari 2020 voor waaruit blijkt dat zij is ingeschreven bij een ziekenfonds.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), tijdig in kennis gesteld van haar wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd.

Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Ten aanzien van de verzoekende partij is dit een onweerlegbaar vermoeden. Naar analogie met de (vaste) rechtspraak van de Raad van State inzake artikel 4, vierde lid van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (RvS 16 juni 1998, nr. 74.288) mag ten aanzien van de niet verschijnende noch vertegenwoordigde verwerende partij worden aangenomen dat er het vermoeden geldt dat deze partij instemt met de vordering, maar dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er evenwel niet in alle omstandigheden toe gehouden is op dat vermoeden in te gaan. Dit zal met name niet het geval zijn wanneer hij tot de vaststelling komt dat de vordering duidelijk niet voldoet aan de ontvankelijkheids- of gegrondheidsvoorwaarden (zie G. DEBERSAQUES en F. DE BOCK, "Rechtsbescherming tegenover de overheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen", Brussel, Vrije Universiteit Brussel, 2007, nr. 49). *In casu* blijkt uit de bespreking hieronder dat niet wordt voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de nota met opmerkingen van de verwerende partij blijkt dat verzoekster op 18 februari 2020 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een burger van de Unie in de hoedanigheid van partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met K.X.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft verzoekster uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de op 21 januari 2020 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoekster. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat zij opnieuw door verzoekster werd gevat. Het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een Unieburger houdt aldus een gewijzigde omstandigheid in waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Dit geldt des te meer nu de eerste aanvraag van verzoekster werd geweigerd bij gebrek aan "*bewijs ziekteonkostenverzekering betrokkene*" en zij in het kader van haar tweede aanvraag een attest van 14 februari 2020 voorlegt waaruit blijkt dat zij is ingeschreven bij een ziekenfonds.

Gevraagd naar het belang dat verzoekster nog zou hebben in deze zaak, stelt de advocaat van verzoekster ter terechtzitting dat er nog geen beslissing is inzake haar tweede aanvraag en dat huidig verzoekschrift gericht is op de situatie waarin dit stuk niet nodig was, zodat het belang bij de vernietiging behouden blijft.

De middelen in huidig verzoekschrift bevatten een uitleg waarom volgens verzoekster dit stuk nog niet kon worden voorgelegd. Er dient echter te worden vastgesteld dat verzoekster, los van de vraag waarom zij dit stuk indertijd nog niet kon voorleggen, dit stuk bij een volgende aanvraag wel heeft kunnen voorleggen, zodat de vaststelling blijft dat verzoekster bij een vernietiging van huidige bestreden beslissing geen belang heeft, gezien zij dit ontbrekend stuk intussen bij een nieuwe aanvraag heeft voorgelegd. De omstandigheid dat deze nieuwe aanvraag nog niet werd beantwoord, doet hieraan geen afbreuk.

Er worden geen elementen aangevoerd die zouden wijzen op een belang in hoofde van verzoekster.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien augustus tweeduizend twintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. DE GEYTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

A. DE SMET